

af vores samlede indkomst i ulandsbistand. Det vil næste år betyde, at vi vil komme til at give ca. 11 mia. kr., altså elleve tusinde millioner kroner til ulandene. Det synes vi faktisk er et ganske passende niveau, og vi synes, at vi godt kan være tjent med det. Specielt set i lyset af, at det cirka er det dobbelte af, hvad EU-landene giver i gennemsnit, synes vi faktisk, at det er ganske pænt.

Det er rigtigt, at hvis man gør det, så frigør det ca. 1,7 mia. kr., og der kunne man passende bruge 1 mia. kr. af dem til førtidspensionisterne, hvilket vi har foreslået.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg vil sådan set godt takke hr. Thulesen Dahl for det ærlige og præcise svar, nemlig at Dansk Folkepartis måde at skabe forbedringer på for nogle af de svagere stillede i vores samfund, førtidspensionisterne, er, at man vil tage pengene fra de fattigste i den fattigste del af verden. Dansk Folkeparti mener ikke, at det overhovedet er problematisk, at det er det, Dansk Folkeparti kalder for en anstændig finansiering. Dansk Folkeparti synes, at det er helt fint, at man tager pengene fra dem, der, ja, dør af sult, samtidig med at man glæder sig over, at de ikke har stemmeret i Danmark. Jeg konstaterer bare, at det måske en lillebitte smule giver et billede af, hvad forskellen er på grundholdningerne i Dansk Folkeparti og i Socialdemokratiet.

Kl. 14.40

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Socialdemokratiet har udtalt, at de vil bruge penge fra satspuljen til førtidspensionisterne, det vil sige, at man vil tage penge fra den pulje, vi normalt bruger til de mest udsatte grupper i Danmark, de handicappede, de demente, de psykisk syge osv., og bruge dem på førtidspensionisterne. Og i forsøget på at sige, at der er et eller andet, der er bedre eller værre end andet, siger man så, at det er odidiøst, at Dansk Folkeparti gerne vil sætte ulandsbistanden ned til 0,7 pct. og dermed frigøre 1,7 mia. kr.

Jeg skal bare sige: Vi har hvert år foreslået, at ulandsbistanden er på 0,7 pct. Det er ikke noget nyt. Det har vi foreslået de tidligere år, vi også har lavet finanslovbidrag, så det er ikke noget nyt. Og det er klart, at det frigør et eller andet antal kroner, som man nu lægger over i finans-

lovforslaget, og for næste år er det altså 1,7 mia. kr., der frigøres.

Dem samler vi så ind, og så har vi en række områder, vi ønsker at bruge flere penge på, altså herunder førtidspensionisterne. Så kan man selvfølgelig godt sige, at det jo så betyder, at man tager derfra og derover til, og det er i et eller andet omfang selvfølgelig også rigtigt, for vi finder mange af de penge, vi vil gøre godt med i Danmark, ved at sige, at det er fint, at vi giver 11 mia. kr. næste år i ulandsbistand og ikke mere.

(Kort bemærkning).

Henrik Sass Larsen (S):

Jeg vil gerne følge lidt op på det, hr. Morten Helveg Petersen begyndte med hensyn til 2010-planen. Det, der interesserer mig, er jo: Har man tænkt sig at følge 2010-planen i Dansk Folkeparti og i givet fald hvilke dele af den? Jeg er med på den der med gældsafviklingen, den har jeg forstået. Men lad mig så spørge om et par andre ting.

Realvæksten i det offentlige forbrug har jo i gennemsnit været 1,5 pct. fra 2002 til 2004, 1,5 pct., det står der i regeringens egen budgetredogørelse. Nu budgetterer man jo så i både 2005, indeværende år, og i 2006 med, at den skal ned på 0,5 pct. Vil Dansk Folkeparti være med til at håndhæve over for kommunerne, det er jo det, det drejer sig om, at de skal holde sig inden for den realvækst? Vil det være et absolut krav fra Dansk Folkeparti, at det skal ske?

Og en anden ting ...

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Det bliver i anden omgang, tiden er løbet, som det fremgår af den røde lampe. Og så er det ordføreren, værsgo.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Svaret er, at det gør vi jo. Altså, væksten i den samlede offentlige økonomi er næste år fastsat til at måtte være 0,5 pct. Det er realvæksten, altså det, man samlet må lægge ovenpå. Det betyder jo ikke, at man, hvis man mener, man kan spare nogle penge et sted, så kan møblere de penge om til et andet sted, hvor de gøre mere gavn. Det er jo hele den prioriteringsøvelse, der finder sted.

Forudsetningen for, at det kan lade sig gøre at have en realvækst af et så begrænset omfang, som 0,5 pct. er, er jo, at man er villig til også fra regeringens side at prioritere de offentlige mid-